

1° en 3° vertegenwoordigd en 2° en 4° bijgestaan door
Meester _____, advocaat te _____,

Gelet op de door de wet vereiste processtukken in behoorlijke vorm overgelegd waaronder het afschrift van de bestreden beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren, zetelend in kortgeding, van 18 juli 2005, betekend op 18 juli 2005, alsmede het verzoekschrift tot hoger beroep neergelegd ter griffie van het Hof van beroep te Antwerpen op 27 juli 2005, waarbij een naar vorm en termijn regelmatig en ontvankelijk hoger beroep wordt ingesteld.

Voorafgaande feiten en procedure:

Bij vonnis van 22 april 1983 van de correctionele rechtbank te Tongeren – dat kracht van gewijsde heeft – werd de heer
 , rechtsvoorganger van geïntimeerden,
 overeenkomstig artikel 65 van de Stedenbouwwet van 29 maart 1962 veroordeeld tot een geldboete van 50 BEF voor de oprichting en de instandhouding zonder bouwvergunning van een chalet en van een vergrote visvijver in een natuurgebied (te
 Tevens werd het herstel van de plaats in de vorige staat bevolen binnen een termijn van één jaar en werden de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen gemachtigd om zo nog ambtshalve de plaats in de vorige staat te herstellen.
 Dit vonnis werd nooit uitgevoerd.

De chalet (cafetaria), het intussen nog vergrote terras en de visvijver zijn thans de onverdeelde mede-eigendom van geïntimeerden en worden uitgebaat door tweede en vierde geïntimeerde.

Op 10 september 2003 wordt door de hoofdmedewerker van de dienst Ruimtelijke Ordening van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een proces-verbaal van vaststelling opgesteld ten laste van geïntimeerden wegens het oprichten (en/of instandhouden) van cafetaria met dichtgebouwd terras en het wederrechtelijk instandhouden van een visvijver in natuurgebied (gemeente , perceel gekadaastreerd afdeling).

Dit proces-verbaal wordt ter kennisgeving gezonden aan de procureur des Konings te Tongeren en aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente .

Bij schrijven van 30 november 2004 aan de procureur des Konings te Tongeren vordert de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op basis van artikel 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij latere decreten (hierna DRO), het herstel binnen een termijn van maximum één jaar in de oorspronkelijke toestand en dit onder verbeurte van een dwangsom van 125,00 EUR per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Dit impliceert: - de afbraak (inclusie vloerplaat) van de oorspronkelijke chalet in hout,

- de afbraak van de uitbreiding van cafetariagedeelte.
- de verwijdering van de oeverversteving van de vijver en het aanschuinen van de oevers van de vijvers zodat de oevers een natuurlijk, zocht hellend profiel krijgen,
- het verwijderen van de kiezel- en grindverharding rondom de vijver,
- het verwijderen van de elektriciteitspalen en vlaggenmasten naast de vijver.

Bij schrijven van 31 maart 2005 deelt de procureur des Konings te Tongeren aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur mee dat het dossier geseponeerd werd omdat reeds bij vonnis van 22 april 1983 de afbraak van de chalet en het dempen van de vijver werd bevolen.

Op 24 mei 2005 wordt door een beëdigd medewerker van de dienst Ruimtelijke Ordening van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een nieuw proces-verbaal van vaststelling opgesteld, waarin onder meer gesteld wordt dat gelet op de lopende contracten die de heer] (uitbater) afsloot met meerdere firma's ter verhuring van vijver en kantine in de maand juni, besloten werd te wachten om een staking van het gebruik uit te stellen tot 1 juli 2005 (uiterste datum) en dat de uitbater daarmee akkoord is.

In antwoord op een schrijven van 1 juni 2005 van de raadsman van geïntimeerden stelt de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur in een schrijven van 9 juni 2005 onder meer dat de staking van het gebruik thans meer en meer wordt gebruikt om toch nog uitvoering te bekomen van vonnissen en arresten zonder dat hierbij een dwangsom werd uitgesproken.

Op 29 juni 2005 beveelt de technicus bevoegd voor het opsporen en vaststellen van misdrijven in het kader van artikel 146 en volgende DRO mondeling de onmiddellijke stopzetting van het strijdig gebruik.

Tevens wordt er op gewezen dat het voortzetten van het gebruik in strijd met dit stakingsbevel een afzonderlijk misdrijf is en strafbaar wordt gesteld door artikel 146, tweede lid DRO; dat het voortzetten van het gebruik in strijd met dit stakingsbevel daarnaast aanleiding geeft tot het opleggen van een administratieve geldboete van 5 000 EUR (artikel 156 §1, eerste lid DRO); dat het voortzetten van het gebruik in strijd met dit stakingsbevel tot slot als gevolg heeft dat in geval van een eventuele gerechtelijke vervolging de meerwaarde als herstelmaatregel uitgesloten is (artikel 149 §1, tweede lid, 2° DRO).

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft het mondeling bevel bekrachtigd en het samen met het proces-verbaal van 29 juni 2005 bij aangetekend schrijven van 1 juli 2005 aan elk van de geïntimeerden toegezonden.

Bij dagvaarding van 6 juli 2005 vorderen geïntimeerden te zeggen voor recht dat aan het bevel tot onmiddellijke staking van het gebruik met betrekking tot de percelen gelegen te

..., dat mondeling werd gegeven, opgeheven wordt en te zeggen dat dit bevel geen rechtsgevolgen zal kennen.

De bestreden beschikking verklaart de vordering van geïntimeerden ontvankelijk en gegrond; beveelt op grond van artikel 154 al.6 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 34 van de decreet van 25 april 2000, de opheffing van het bevel tot staking van het gebruik van een cafetaria, van een uitgebouwd terras en van een (forellen)vijver, gelegen te

..., dat de technicus (beëdigd ambtenaar) op 29 juni 2005 heeft gegeven en dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 1 juli 2005 heeft bekrachtigd; veroordeeld appellant tot de kosten van het geding.

Het hoger beroep van appellant strekt ertoe de bestreden beschikking te vernietigen, de oorspronkelijk vordering minstens ongegrond te verklaren; dienvolgens te zeggen voor recht dat het bevel tot onmiddellijke staking van het gebruik met betrekking tot de percelen gelegen te

„ dat mondeling werd gegeven op 29 juni 2005 en werd bekrachtigd bij aangetekend schrijven van 1 juli 2005, rechtsgeldig werd genomen; geïntimeerden te veroordelen tot de kosten van het geding.

Geïntimeerden concluderen tot de ongegrondheid van het hoger beroep en de bevestiging van de bestreden beschikking en tot de veroordeling van appellant tot de kosten.

In rechte:

Appellant houdt voor dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn door de laattijdige mededeling van stukken en de materiële onmogelijkheid om gedocumenteerd verweer op te bouwen, doordat de eerste rechter niet is ingegaan op zijn verzoek tot uitstel en de zaak behandeld werd op de inleidende zitting.

Appellant verbindt hier evenwel geen gevolgen aan.

Bovendien stelt het Hof vast dat appellant ook voor de eerste rechter conclusies heeft neergelegd en dat de eerste rechter geantwoord heeft op de door appellant ingeroepen argumenten.

Artikel 154 DRO biedt de bijzondere ambtenaren en politieambtenaren de mogelijkheid om mondeling er plaatse de onmiddellijke staking te bevelen van het wederrechtelijk uitgevoerde werk, handelingen of gebruik.

Appellant stelt terecht dat het niet aan de voorzitter behoort om de opportuniteit van het gegeven bevel te beoordelen, doch dat de voorzitter enkel en alleen bevoegd is om te oordelen of het gegeven bevel rechtmatig is.

Het behoort enkel tot de bevoegdheid van de voorzitter om het bevel tot staking op zijn externe en interne wettigheid te beoordelen en te onderzoeken of het strookt met de wet dan wel berust op machtsoverschrijding of machtsafwending, meer bepaald of het uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen.

Er dient derhalve onderzocht te worden of te dezen het bevel tot staking uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is gegeven.

In het antwoord van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van 9 juni 2005 op het schrijven van de raadsman van geïntimeerden van 1 juni 2005 waarin gevraagd werd naar de rechtsgrond van het aangekondigde bevel tot staking, worden volgende redenen aangehaald:

- reeds bij vonnis van 22 april 1983 van de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren werd de afbraak bevolen van de chalet. Tevens werd in ditzelfde vonnis het dempen van de vijver bevolen;
- de feiten speelden en spelen zich af binnen de grenzen van een natuurgebied. Een dergelijke visvijver met kunstmatige vormen (rechthoekig) en een chalet dat gebruikt wordt als een clubhuis kunnen ter plaatse onder geen enkel beding ruimtelijk aanvaard worden;
- de destijds bevolen herstelmaatregelen rusten op het onroerend goed;
- tijdens het plaatsbezoek dat een medewerker van onze afdeling op 25 mei jl. heeft gebracht werd ingestemd met de afspraak om de activiteiten te staken en dit met ingang vanaf 1 juli e.k.;
- naar mijn mening hebben wij ons in deze redelijk opgesteld en hebben wij nog een uitstel verleend gelet op de zogenaamde nog 'lopende' contracten;
- de staking van het gebruik wordt thans meer en meer gebruikt om toch nog uitvoering te bekomen van vonnissen en arresten zonder dat hierbij een dwangsom werd uitgesproken;
- het feit dat de overheid meer dan 22 jaar wacht om verdere uitvoering te geven aan een gerechtelijke uitspraak kan niet ten onze laste gelegd worden. In een recent arrest van het Hof van Cassatie van 4 maart 2005 werd vastgesteld dat men zich niet kan beroepen op het vertrouwensbeginsel, zich baserend op het "lange" stilzitten van de overheid om een gekregen veroordeling als verwerkt te beschouwen. In de eerste plaats dient de veroordeelde of de nieuwe eigenaar uitvoering te geven aan het in kracht van gewijsde getreden vonnis of arrest. Bovendien hebben sommige politici in het verleden nagelaten om een consequent handhavingsbeleid te voeren.

Uit dit schrijven blijkt duidelijk dat het bevel tot staking niet uitsluitend werd gegeven met het oog op de goede ruimtelijke ordening, doch wel om alsnog uitvoering te bekomen van het door de correctionele rechtbank te Tongeren op 22 april 1983 uitgesproken vonnis ten laste van de rechtsvoorganger van geïntimeerden en waarbij de afbraak van de chalet en het dempen van de vijver werden bevolen.

Het bevel tot staking werd dan ook afgewend tott zijn oorspronkelijk doel om alsnog uitvoering te bekomen van een meer dan 22 jaar geleden bekomen gerechtelijke titel.

De eerste rechter heeft dan ook terecht de vordering van geïntimeerden gegrond verklaard.

Het hoger beroep van appellant is derhalve ongegrond en appellant dient veroordeeld te worden tot de kosten van het hoger beroep, zoals hierna begroot.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF, recht doende op tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond.

Bevestigt de bestreden beschikking.

Veroordeelt appellant in de kosten van hoger beroep tot op heden in hun geheel begroot aan de zijde van geïntimeerden op 475,97 EUR rechtsplegingsvergoeding, dit volgens opgave in de aanvullende conclusie.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting
van het **HOF VAN BEROEP** te **ANTWERPEN** van
ACHT NOVEMBER TWEEDEUIZENDEVIJF,
waar aanwezig waren:

, Voorzitter;
en , Raadsheren;
Griffier.